

GENERALITAT DE CATALUNYA

PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

DEPARTAMENT DE TREBALL

DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

 Generalitat de Catalunya
Departament de Treball
Num. 0278E-

Data, - 7 SET. 2010

Registre d'entrada

VAGA GENERAL, 29 DE SETEMBRE DE 2010

JOAN CARLES GALLEGO i HERRERA, amb DNI núm. _____, en qualitat de secretari general de la COMISSIÓ OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA (CCOO), amb domicili a aquest efecte a Barcelona 08003, Via Laietana, 16, 5è.

JOSEP MARIA ÀLVAREZ i SUÁREZ, amb DNI núm. _____, en qualitat de secretari general de la UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS DE CATALUNYA (UGT), amb domicili a aquest efecte a Barcelona 08001, Rambla del Raval, 29-35.

Ambdós sotasignats, seguint el mandat dels organismes de representació i direcció dels seus dos sindicats, els dos més representatius en l'àmbit nacional de Catalunya, conforme a allò establert a l'art. 6 de la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, davant d'aquesta Conselleria compareixem i, com millor sigui en Dret,

EXPOSEM:

Que, mitjançant el present escrit venim a comunicar a aquest organisme la convocatòria de VAGA GENERAL en tot l'àmbit territorial de Catalunya, afectant tots els treballadors i treballadores assalariats, funcionaris públics, personal estatutari i d'altre personal administratiu, de tots els sectors productius i de serveis (amb inclusió de totes les Administracions Públiques autonòmiques i locals de Catalunya) per al proper dia 29 de setembre del 2010, en tota la seva durada, amb les característiques que més endavant es determinaran.

A efectes d'aquesta convocatòria de vaga general per Administració de la Generalitat s'entén:

- L'Administració de la Generalitat, el Parlament de Catalunya i els organismes estatutaris i consultius
- El Servei Català de la Salut, l'Institut Català de la Salut i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials.
- Les entitats autònomes de caràcter administratiu.
- Les entitats autònomes de caràcter comercial o financer.
- Les entitats de dret públic sotmeses a l'ordenament jurídic privat i entitats assimilades.
- Les societats mercantils amb participació total o majoritària de la Generalitat, de les seves entitats autònomes o de les societats en què la Generalitat o les susdites entitats tenen també participació majoritària en el seu capital social.
- Els consorcis, les fundacions i tot tipus de societats civils o mercantils vinculades a la Generalitat, és a dir, les que són gestores de serveis públics de què és titular la Generalitat o les que hi han subscrit convenis.
- Els consorcis amb participació majoritària de la Generalitat.
- Les fundacions amb participació total o majoritària de la Generalitat.
- Les universitats públiques.

Aquesta notificació, en el marc de l'exercici d'aquest dret fonamental contemplat a l'art. 28.2 del text constitucional i la doctrina del Tribunal Constitucional, així com en normes internacionals, configuradores dels sistemes democràtics, com ara són el Pacte Internacional de les Nacions Unides sobre Drets Econòmics, Socials i Culturals de 1966 i la Carta Social Europea de 1961 i la Carta Comunitària de Drets Socials dels Treballadors de 1990, es realitza als efectes previstos en l'article 3.3 del Decret-Llei 17/1977, de 4 de març, de Relacions de Treball.

MOTIUS DE LA CONVOCATÒRIA.

Els objectius d'aquesta convocatòria de vaga general són:

a) El rebuig de les mesures imposades pel Govern de l'Estat mitjançant el Reial decret llei 10/2010, de 16 de juny, de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball, tramitat com a projecte de llei de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball i la millora del funcionament del nostre sistema de relacions laborals. Per donar una millor i més adequada resposta a les necessitats d'adaptació de les empreses, sense menyscabament dels drets individuals i col·lectius dels treballadors, i del nostre mercat de treball, es requereix la substitució de les mesures imposades pel Reial decret llei 10/2010 per altres mesures negociades que serveixin a aquests objectius; al manteniment i la creació de llocs de treball i al reforçament de la negociació col·lectiva.

b) El rebuig de les mesures adoptades pel Govern de l'Estat espanyol, sobre ajust de la despesa pública, que s'han plasmat en diferents acords aprovats pel Consell de Ministres de 20 de maig de 2010, entre els quals hi ha el Reial decret llei 8/2010, de 20 de maig, pel qual s'adopten mesures extraordinàries per a la reducció del dèficit públic, i la seva substitució per una política fiscal que reforci l'estructura d'ingressos de l'Estat per aconseguir l'increment dels ingressos i no mitjançant la reducció de la despesa i que planifiqui el compliment dels objectius de dèficit del Pacte d'estabilitat i creixement de la Unió Europea en terminis compatibles amb la reactivació econòmica i la creació de llocs de treball.

c) El rebuig a les propostes governamentals de reducció de la quantia mitjana de les pensions així com l'enduriment de les condicions per accedir a les prestacions públiques incloses en el document "sobre revisió del Pacte de Toledo", presentades a la comissió parlamentària de seguiment d'aquest Pacte, i la defensa del sistema públic de pensions com a eix central del nostre sistema de protecció social i la seva adequació a l'evolució social, per garantir-ne l'eficàcia i la solvència, mitjançant l'acord polític i social.

d) El rebuig al fet que pugui ser modificada l'actual regulació sobre la negociació col·lectiva mitjançant la presentació pel Govern d'un projecte de llei per a tal objectiu sense previ acord dels agents socials, tal com es deriva de la incorporació d'una nova disposició addicional al text del projecte de llei de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball aprovat per la Comissió de Treball i Immigració del Congrés el 29 de juliol (procedent del Reial decret llei 10/2010, de 16 de juny), i el respecte i la no-interferència dels poders públics en el procés de negociació bilateral sobre aquesta matèria compromesa entre les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en l'àmbit estatal.

e) El rebuig a les següents decisions del Govern de la Generalitat de Catalunya :

El Decret llei 3/2010, de 29 de maig, del Govern de la Generalitat, que redueix les retribucions dels treballadors/es públics, fins i tot més enllà de les mateixes previsions del Decret llei 8/2010 del Govern central. El Decret llei de la Generalitat redueix, també, els crèdits pressupostaris dels concerts amb entitats públiques i empreses privades per a la gestió dels serveis públics sanitaris, educatius i de serveis socials.

L'Acord del GOVERN de la Generalitat de Catalunya, de l'11 de juny de 2010, pel qual s'adopten mesures complementàries a les previstes en el Decret llei 3/2010, de 29 de maig, en matèria de despeses de personal en l'àmbit del sector públic de la Generalitat.

f) El rebuig a les decisions de les empreses que, de forma il·legal i injustificada, han procedit a reduir el salari dels seus treballadors i

treballadores, com a conseqüència del Decret llei 3/2010 del Govern d'ella Generalitat.

CONSEQUÈNCIES DE LES MESURES

Conseqüències de caràcter general

La política econòmica que s'ha seguit suposa l'aplicació de velles receptes neoliberals, que pretenen recuperar l'economia promovent retallades de drets laborals i socials, conduint a la degradació de les condicions de vida i treball, i generant profundes desigualtats socials.

Aquestes polítiques han estat instigades per les institucions reguladores de les finances com el Banc d'Espanya i els sectors de suport del fonamentalisme monetarista, en insistir en la sortida de la crisi amb l'aprovació de mesures socialment injustes, gens equitatives, i perjudicials per a la recuperació econòmica.

En el nucli d'aquestes polítiques hi ha l'obsessió per acabar amb les polítiques fiscals d'estímul de l'economia que han sostingut l'activitat econòmica durant la fase més greu de la crisi econòmica, i la paral·lela obsessió amb l'eliminació a curt termini del dèficit públic, cosa que porta a renunciar per un llarg període de temps a una recuperació econòmica efectiva i a la lluita contra l'atur i la creació de llocs de treball.

D'altra banda, aquest canvi bruscat de la política econòmica governamental ha deixat en un nivell secundari les propostes relatives al canvi de model productiu que havien estat el fonament de l'Estratègia per a l'economia sostenible presentada pel president del Govern al Congrés dels Diputats el dia 2 de desembre de 2009, així com els continguts de la Llei d'economia sostenible, el projecte de llei de la qual es tramita avui dia al Congrés dels Diputats.

Conseqüències del Reial decret llei 10/2010

1. Facilita i abarateix l'acomiadament dels treballadors

Les modificacions realitzades pel RDL en matèria d'extinció dels contractes, i que afecta en igual mesura els contractes indefinits ordinaris com els contractes de CFCE¹, constitueixen una greu alteració en el seu règim legal que afecta molt negativament l'estabilitat en el lloc de treball dels treballadors, de manera que fa el lloc de treball fix igual de vulnerable que el lloc de treball temporal, mentre que es modifiquen les causes econòmiques,

¹ Contracte de foment de la contractació indefinida.

tècniques, productives i organitzatives per facilitar l'acomiadament, dóna més gran disponibilitat a l'empresari i menys marge de control judicial; es canvia la qualificació de nul·litat per defectes formals en la notificació de l'acomiadament objectiu per la d'improcedència, cosa que transforma l'obligació de readmetre (amb salaris de tramitació) per la possibilitat d'extingir el contracte de treball amb indemnització i sense salaris de tramitació si es reconeix la improcedència i es disposa la indemnització. Es retalla el termini de preavis i també la llicència per a la cerca de lloc de treball.

Així mateix, el finançament pel FOGASA² de part de la indemnització per acomiadament, inclòs en els acomiadaments sense causa justificada, comporta una pèrdua en el paper dissuasori que ha d'exercir la indemnització en l'extinció del contracte, de manera que abarateix per a l'empresari el cost de l'acomiadament, que en alguns casos serà igual que la indemnització per acabament del contracte de treball i devaluant amb això el valor del contracte de treball.

2. Manté la temporalitat injustificada

Les mesures introduïdes per actuar sobre la contractació temporal injustificada són clarament insuficients i no són adequades per posar límits als abusos en la contractació temporal. Així, no es desvincula el contracte d'obra de l'execució de contractes, subcontractes, concessions i programes subvencionats, ni l'estacionalitat del contracte eventual perquè l'execució de les activitats de caràcter estacional es faci amb el contracte indefinit de fix-discontinu. Tampoc no s'ha actuat sobre la rotació temporal de treballadors/es per ocupar un mateix lloc de treball, ni s'han incrementat les cotitzacions per desocupació en els contractes temporals, mesura que sí que contribuiria a desincentivar l'ús abusiu que d'aquestes modalitats de contractació realitzen una gran part de les empreses.

3. Atorga un caràcter marginal a la contractació indefinida ordinària

Es fa del contracte de foment, amb una menor indemnització, el contracte "estrella", i queda la contractació indefinida ordinària definitivament arraconada i sense futur, i això no només perquè s'universalitzen els grups de treballadors/es amb què es pot subscriure, sinó també perquè s'ha donat naturalesa a "l'acomiadament exprés", derivat del reconeixement de la improcedència de l'extinció del contracte per causa objectiva i perquè es redueixen les limitacions per a la seva utilització.

² Fons de Garantia Social.

4. Incrementa el poder de direcció de l'empresari per disposar dels drets reconeguts als treballadors pels convenis col·lectius, mitjançant la modificació de les condicions de treball i la desvinculació salarial

Es debilita la força vinculant del conveni col·lectiu sectorial en l'empresa, disposant fins i tot de la distribució de la jornada; se'n flexibilitzen les causes; se n'impedeix el control judicial; es devalua el paper de les comissions paritàries com a vigilants de l'aplicació dels convenis; es violenta la llibertat de les parts per determinar el contingut dels convenis col·lectius, obligant-los a pactar procediments "efectius" per solucionar les discrepàncies en matèria d'inaplicació en l'empresa dels convenis col·lectius, com a forma d'assegurar la primacia del poder empresarial sobre l'aplicació del conveni col·lectiu en l'empresa.

5. Manté la precarietat dels contractes formatius

S'amplia l'edat per poder subscriure un contracte per a la formació, sense donar solució al salari del primer any, que pot ser inferior al salari mínim interprofessional. No s'inclou per a tots els col·lectius el dret a percebre prestació per desocupació.

Així mateix, s'amplia el període en què es pot subscriure un contracte en pràctiques, així com els supòsits pels quals es pot formalitzar aquest contracte, per incloure la certificació de professionalitat per la convalidació d'un període d'experiència laboral, i considerar com a títols habilitadors diferents dues fases d'un mateix cicle formatiu (grau i màster).

6. Autoritza les agències privades de lloc de treball amb ànim de lucre, sense millorar els serveis públics d'ocupació

Sense que es tinguin en compte mesures per millorar el funcionament del serveis públics d'ocupació en la intermediació laboral, s'autoritzen les agències privades de lloc de treball amb ànim de lucre, no només per assumir funcions d'intermediació laboral, sinó també per assumir competències públiques que afecten les prestacions de desocupació dels treballadors/es, malgrat que es mouen en el mercat per obtenir beneficis, cosa que suposa una privatització en el control de les prestacions públiques.

7. Autoritza les empreses de treball temporal en activitats l'exclusió de les quals està plenament justificada

Així es permet contractar a través d'ETT en activitats en què, fins ara, estaven excloses per raó de seguretat i salut en la feina i per raons constitucionals de respecte als principis d'igualtat, mèrit i capacitat en l'accés a l'ocupació pública.

8. No introdueix mesures efectives en matèria d'igualtat i no discriminació entre homes i dones

Les mesures per promoure la igualtat entre homes i dones en la feina manquen de contingut real i efectiu, i es limiten a modificacions purament formals pel que fa a extrems que ja són obligacions imposades per l'article 14 de la Constitució i per la Llei d'igualtat efectiva entre homes i dones.

Conseqüències de les mesures d'ajust econòmic adoptades pel Consell de Ministres de 20 de maig de 2010, i el Reial decret llei 8/2010, i pel Govern de la Generalitat per mitjà del Decret Llei 3/2010 i l'Acord, de l'1 de juny de 2010, de mesures complementàries.

1. Reducció de la despesa pública

Per als anys 2010 i 2011 es redueix la despesa pública en 15.000 milions, que, sumats a uns pressupostos generals de l'Estat ja restrictius per a l'any 2010, suposen un impacte econòmic molt important i negatiu que afecta greument la despesa social i provocarà una disminució en el creixement del PIB en mig punt sobre el que era inicialment estimat, segons l'escenari macroeconòmic 2009-2011; un increment de la desocupació en el sector de la construcció, dels seus derivats i la indústria auxiliar, per la retallada de la despesa pública en infraestructures; un increment de la desocupació i el deteriorament de les condicions de treball en les empreses concessionàries d'activitats de serveis públics; i una reducció considerable de les expectatives, ja de per si reduïdes, de creació de llocs de treball en el mercat de treball.

D'una política orientada a garantir la despesa social i la inversió productiva per a la recuperació de l'activitat econòmica i la protecció al lloc de treball, desenvolupada en anys precedents, s'ha passat a una política socialment injusta, que perjudica i que trasllada els efectes de la crisi creada per l'especulació financera i immobiliària a les rendes salarials mitjanes i baixes, i que condueix a suportar una altíssima taxa d'atur durant tota la fase prevista de reducció del dèficit públic fins a assolir el 3% del PIB.

2. Retallada salarial als treballadors/es públics

La desproporcionada i injusta retallada salarial als treballadors/es públics vulnera el seu dret a la negociació col·lectiva, que ja havien fet un notable esforç en l'Acord entre Govern i sindicats assolit per al període 2010-2012, i s'experimenta un increment molt moderat en les retribucions per al primer any de vigència de l'Acord d'un 0,3%. La reducció provocada per Reial decret llei ha suposat una reducció del 5% de mitjana el 2010 i la congelació de les retribucions per a l'any 2011.

A Catalunya, a més, el Decret Llei 3/2010 va molt més enllà en la mesura que s'aplica a empreses i entitats públiques a les que no s'aplica a l'àmbit estatal, i, a la vegada, serveix d'excusa per a retalls salarials a l'àmbit de les empreses privades que gestionen, de forma directa o indirecta, serveis públics.

3. Congelació de les pensions

La congelació de les pensions contributives per a l'any 2011 implica un retrocés notable de la política social i un incompliment dels mecanismes previstos en el Pacte de Toledo per establir reformes en matèria de Seguretat Social amb el consens polític i social. En aquest sentit, cal afirmar que per a l'any 2011, i amb afectació a la majoria de les pensions, les pensions de la Seguretat Social i de classes passives no seran revalorades, malgrat el mandat contingut en la Llei general de la Seguretat Social i de la normativa de classes passives.

4. Supressió del període transitori per a accés a la jubilació parcial

La supressió del període transitori sobre el període mínim de carència per a l'accés a la pensió de jubilació parcial frustra les expectatives creades per a la generació del dret, i la modificació del seu règim legal suposa vulnerar els acords assolits l'any 2006 i genera desconfiança en el diàleg social, a més de lesionar el dret a la negociació col·lectiva.

5. Reducció d'ajudes les famílies

Les mesures relatives a l'atenció de la situació de dependència i la supressió de l'anomenat "xec nadó" agreugen la insuficiència de les polítiques efectives de protecció de les famílies, que és una de les més baixes de tot l'espectre europeu, en dedicar l'1,2% del PIB, davant el 2% de la UE-27, i el 2,1% de la UE-15, segons dades d'Eurostat.

6. Reducció de les despeses del Govern de la Generalitat en serveis públics

El Decret Llei 3/2010 suposa una retallada pressupostària per a la prestació de serveis públics en perjudici dels drets del conjunt dels ciutadans i dels treballadors i treballadores.

7. No reposició, per part del Govern de la Generalitat dels llocs de treballs públics.

L'Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya, de l'11 de juny de 2010 comporta una reducció injustificada de les plantilles de personal

al servei de la Generalitat de Catalunya en perjudici de la qualitat dels serveis públics i dels drets dels treballadors i treballadores.

Conseqüències de les propostes governamentals en matèria de pensions

Malgrat que Espanya manté importants diferencials negatius de la despesa social pel que fa a la Unió Europea, que és de sis punts menys del PIB per al conjunt de les despeses socials i de tres punts menys del PIB de despesa en pensions, la proposta d'endarrerir dels 65 als 67 anys l'edat legal de jubilació, al costat de les previsions sobre modificació del període de càlcul de les pensions, comportaria –en cas de ser aprovat– un greu retrocés en els drets de jubilació dels treballadors, perquè qualsevol treballador necessitaria més de 15 anys de cotització per tenir dret a una pensió; són mesures insolidàries, perquè traslladen les retallades en les prestacions sobre els futurs pensionistes; equivocades, perquè se centren en la reducció de la despesa i no en l'increment dels ingressos, fet que incompleix compromisos adquirits per incrementar les aportacions públiques; i, finalment, resultaran imprudents, en trencar el consens polític i social necessaris per a l'estabilitat del sistema.

Conseqüències de la reforma de la negociació col·lectiva sense previ acord dels agents socials

La possibilitat que la modificació de l'actual regulació de la negociació col·lectiva es realitzi sense acord dels agents socials qüestiona el valor i l'eficàcia del diàleg social, fins i tot en matèries que han de quedar en aquest àmbit perquè en formen part consubstancial, com és la reforma de la negociació col·lectiva, a més de constituir un incompliment de la "Declaració per a l'impuls de l'economia, el lloc de treball, la competitivitat i el progrés social", de 29 de juliol de 2008, en què es declara expressament la reserva a l'àmbit del diàleg social bipartit de la modificació de la negociació col·lectiva.

ÀMBITS PERSONAL, TERRITORIAL I SECTORIAL AFECTATS PER LA CONVOCATÒRIA.

La present convocatòria, com ja s'ha indicat, va adreçada a tots els treballadors i treballadores assalariats, funcionaris públics, personal estatutari i d'altre personal administratiu, de tots els sectors productius i de serveis (amb inclusió de les Administracions Públiques) que prestin el seu treball dins de l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

ÀMBIT TEMPORAL DE LA CONVOCATÒRIA.

La vaga convocada ho és per a tot el dia 29 de setembre del 2010, i té una durada de 24 hores a partir de les 0 hores del dia 28 de setembre.

En les empreses amb treball a torns continuats, la vaga començarà amb l'inici del torn de nit del dia 28 i finalitzarà amb la finalització del torn de tarda del dia 29 ; si el torn de tarda s'inicia el dia 29 i finalitza el dia 30, la vaga es realitzarà durant tota la jornada de treball, si al menys el 50% de la jornada de treball es correspon amb el dia 29.

En aquelles empreses que per la naturalesa del seu procés productiu la jornada del dia 29 comenci abans de les 0 hores d'aquest dia, la vaga començarà amb l'inici d'aquesta jornada.

En el sector de la Premsa escrita diària en la seva edició impresa amb paper, agències informatives, així com aquelles empreses que realitzen la seva impressió, la vaga es començarà a les 7 hores del dia 28 de setembre i finalitzarà a les 7 hores del dia 29 de setembre. En aquest sector, els treballadors d'administració podran acollir-se a la mateixa convocatòria de caràcter general del dia 29, sempre que la seva funció no estigui lligada a redacció o producció.

Igualment, els treballadors i redactors que realitzin exclusivament diaris digitals o pàgines web, amb contingut informatiu, faran la vaga el dia 29 en les mateixes condicions que la resta de treballadors.

Si els redactors i treballadors, fan la seva tasca informativa tant per la producció en paper, com per la digital, realitzaran la vaga començant a les 7 hores del dia 28 de setembre i finalitzant a les 7 hores del dia 29 de setembre.

LEGITIMACIÓ DE LES ORGANITZACIONS CONVOCANTS.

Les organitzacions sotasignades, convocants de la vaga tenen suficient legitimitat per a aquesta convocatòria, conforme a allò establert a l'art. 2.2 d) de la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, així com a pronunciaments del Tribunal Constitucional, com ara la Sentència 11/1981, de 8 d'abril, en atorgar aquesta legitimitat a les organitzacions sindicals amb implantació en l'àmbit corresponent, aspecte complert amb escriu per ambdós sindicats signataris, atesa la seva condició de més representatius com s'ha indicat "ad supra".

LEGALITAT DE LES VAGUES REIVINDICATIVES DE CARÀCTER PROFESSIONAL.

La convocatòria presentada - per les causes recollides més amunt - té uns obvis interessos "professionals" dels treballadors, en mostrar el seu rebuig davant una pèrdua tan ominosa dels seus drets laborals. Aquesta convocatòria és perfectament lícita, ja que el model constitucional vigent dóna aixopluc a aquest sistema de convocatòries, tal com ho ha estimat el

Tribunal Constitucional en les seves Sentències 8/1981, i la més recent 36/1993.

LEGITIMITAT DE LA PRESENT COMUNICACIÓ.

Aquesta comunicació, amb el valor legal ja preindicat, així com la notificació a l'organització empresarial més representativa de Catalunya, compleix tots els requisits exigits per l'art. 3.3 del Decret-Llei 17/1977 de 4 de març, sense necessitat de notificació individualitzada a cadascuna de les empreses o centres administratius afectats.

Cal recordar, en aquest sentit, la doctrina del Tribunal Constitucional reflectida en les sentències 13/1986, de 30 de gener i en la ja indicada 36/1993, de 8 de febrer.

COMITÈ DE VAGA.

Als efectes previstos a l'article 5 del Decret-Llei 17/1977, de 4 de març, el Comitè de vaga estarà compost pels següents membres:

En representació de CCOO

Joan Carles Gallego i Herrera
Xesús B. González López
Juan Manuel Tapia Rubio
Javier Pacheco Serradilla
José Luis Moure Figueiras
José Miguel Peláez García
M. Carmen Navarro Soberbio

En representació de UGT

Jordi Camallonga Mateu
Diego Martínez Isern
Camil Ros Durán
Antonio José Rudilla Vega
Miguel Angel Sánchez Aguilà
Pilar García La Parra
Joan Piqué Cerdán

TERMINIS.

La present comunicació compleix tots els terminis de preavis contemplats a l'article 3.3 i 3.4 de la norma reguladora esmentada.

GESTIONS REALITZADES PER LA SOLUCIÓ DEL CONFLICTE ORIGINARI DE LA CONVOCATÒRIA.

GESTIONS REALITZADES

En compliment dels compromisos assumits per la subscripció de la "Declaració per a l'impuls de l'economia, el lloc de treball, la competitivitat i

el progrés social”, de 29 de juliol de 2008, sobre el desenvolupament del diàleg social durant tota la legislatura, les organitzacions sindicals d’UGT i CCOO hem participat en tots els processos de diàleg social i de negociació amb el Govern i les organitzacions empresarials que s’han convocat des de l’aprovació de la Declaració fins a la conclusió de les negociacions sobre la reforma laboral el dia 10 de juny de 2010, i fins i tot en les reunions convocades posteriorment.

En tot aquest temps hem assenyalat els problemes del mercat laboral, del nostre sistema productiu i les insuficiències del marc de protecció social, hem assumit els reptes i els objectius marcats de manera comuna pel Govern i les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en l’esmentada declaració i ens hem implicat –presentant diferents documents de propostes– en la cerca de solucions, a través de la negociació i l’acord, quan aquest ha estat possible, tant amb el Govern com amb les organitzacions empresarials CEOE i CEPYME.

Hem denunciat el canvi radical que ha tingut el Govern en els plantejaments i els objectius econòmics amb transcendència sobre el lloc de treball, els drets laborals i la protecció social, que constitueixen el nucli essencial dels interessos dels treballadors i treballadores que representem. Aquest canvi dràstic de polítiques ha estat la causa del Reial decret llei 8/2010 i del Reial decret llei 10/2010, que han resultat lesius per als interessos dels treballadors i treballadores i de la ciutadania en general.

En particular, pel que fa a les mesures aprovades en el Reial decret llei 10/2010, hem d’assenyalar que s’ha desenvolupat un procés de diàleg social tripartit sobre actuacions en el mercat de treball, que, després de diversos mesos de negociació, va acabar sense acord a la matinada del dijous 10 de juny.

Durant aquest procés hem acudit a totes les reunions a què hem estat convocats, no només de caràcter tripartit sinó també bipartit entre les organitzacions sindicals i les empresarials més representatives a escala de l’Estat, per intentar desbloquejar la taula tripartida, i sempre hem deixat posició de les propostes sindicals, que a mitjans de maig van ser lliuraments per escrit.

Doncs bé, malgrat els esforços realitzats per CCOO i UGT per assolir un acord en el procés de diàleg social tripartit sobre “actuacions en el mercat de treball”, aquest acord no ha estat possible davant la posició de bloqueig exercida per CEOE i CEPYME, que, davant les manifestacions del Govern que faria una reforma de la normativa laboral, tant si hi havia acord com desacord entre els agents socials, va impedir qualsevol posició que afavorís un acostament de les posicions de les parts, en la convicció que una reforma laboral sense acord beneficiaria els interessos patronals, com efectivament així ha estat. El Govern ha procedit unilateralment a l’aprovació del Reial decret llei 10/2010, de 16 de juny, de mesures urgents per a la reforma del

mercat de treball i posteriorment ha tramitat com a projecte de llei de mesures urgents per a la reforma del mercat de treball, amb efectes molt negatius per als drets individuals i col·lectius dels treballadors i molt beneficiosos per als interessos empresarials, i provocant igualment un cop dur al diàleg social.

Aquesta falta d'actitud negociadora per part de les organitzacions empresarials ha generat múltiples conseqüències adverses en el nostre sistema econòmic, en generar incertesa en el govern de les relacions laborals i ha dificultat, quan no ha impedit, l'adopció de les mesures necessàries per plantar cara a la crisi de manera consensuada per part dels poders públics i els interlocutors econòmics i socials, ha traslladat desconfiança als mercats i a la societat en general sobre l'eficàcia del diàleg social, tan valorat en períodes anteriors en què els acords socials van servir per donar suport i impuls al desenvolupament econòmic i social.

Així mateix, en el marc de l'Acord per al lloc de treball i la negociació col·lectiva 2010-2012, s'ha compromès un procés de negociació bilateral sobre la reforma de la negociació col·lectiva que està en els seus inicis i que ha de ser respectat en la seva autonomia i resultats.

SERVEIS ESSENCIALS I SERVEIS MÍNIMS.

En temps i forma el Comitè de vaga procedirà a notificar la proposta que permeti assegurar la prestació dels SERVEIS ESSENCIALS a la comunitat, en els termes fixats pel Comitè de Llibertat Sindical de l'Organització Internacional del Treball.

En virtut de tot això,

S O L·L I C I T E M :

Que tenint per presentat aquest escrit, es tingui per comunicada en temps i forma a l'autoritat laboral la decisió adoptada per CCOO i UGT de Catalunya de convocatòria de vaga legal pel proper dia 29 de setembre de 2010.

Barcelona, a sis de setembre de 2010

comissió obrera
nacional de Catalunya
Secretaria General

Joan Carles Gallego i Herrera
CCOO

Josep Maria Álvarez i Suárez
UGT